

WAT IK MIJ HERINNER....

VOOR DE OORLOG UITBRAK WOONDEN WIJ IN VLISSINGEN. EERST OP BOULEVARD EVERTSEN BOVEN CAFÉ/DANSZAAL VICTORIA, "DE VICK", WAAR MIJN VADER VAN MIJ ZWANGERE MOEDER NIET LANGER TEGEN DE MUZIEK EN HET CAFÉLEVEN KON. ZE VERHUISDEN NAAR DE SOTTEGEM-
STRAAT WAAR IK WERD GEBOREN IN 1937 EN DAARNA VERHUISDEN WE NAAR EEN VILLA-
PARKJE (AAN DE KOUDEKERKSEWEG?) OP EEN BOVENHUIS.
MIJN VADER WAS PROCURATIEHOUDER BIJ DE N.V. VLISMAR.

DE STAD WERD GEBOMBARDEERD IN '40 EN WIJ WERDEN GEËVACUEERD. EERST BELANDDEN WE OP EEN KLEINE BOERDERIJ IN KOUDEKERKE , BIJ SIEN VAN MALDEGEM EN HAAR BROER AR-

JAAN. VAN DAARUIT LUKTE HET MIJN VADER EEN HUIS TE HUREN IN KOUDEKERKE AAN DE MIDDELBURGSESTRAAT. EEN TWEE ONDER ÉÉN KAP WONING. IN DE ANDERE HELFT WOONDE EEN GEZIN WAARVAN DE VADER LID WAS VAN DE NSB . WIJ MOCHTEN NIET MET HUN TWEE KINDEREN SPELEN. ONS KINDERVERZET BESTOND UIT NATTE KLUITEN KLEI TEGEN HET NSB UNIFORM GOOIE ALS DAT TE LUCHTEN HING AAN DE WASLIJN. HET HUIS HAD EEN LUIFEL BOVEN DE DEUR MET GROTE ZEESCHELPEN, DUS NOEMDE MIJN MOEDER HET "SCHELPHUUSJE".

Oorlogsverblijf te Koudekerke, M'burgsestraat
NAAST ONS WOONDEN ARJAAN EN MARIE VAN NOPPEN.

Na de oorlog, ons Schelpenhuusje in het water bij eb. Broer Jan op het vlot.

WIJ HEBBEN IN DAT HUIS IETS VAN 12 KEER INKWARTIERING GEHAD. EEN VAN HEN WAS ONAANGENAAM EN EEN BEETJE HOOG IN RANG. OP EEN DAG BOND MIJN BROER ZIJN DEUR DICHT EN STAK DE NEDERLANDSE VLAG IN HET SLEUTELGAT. TOEN DE MOF THUIS KWAM RUKTE HIJ WOEDEND MET MOEITE ZIJN DEUR LOS. MIJN MOEDER NAM BENEDEN MIJN BROER ONDER HANDEN: "HEB JE NOG MEER GEDAAN?" VROEG ZE. "KLITTEN IN ZIJN PET!" DE VOLGENDE MORGEN WAS HEEL SPANNEND, WANT HOE VERTROK HIJ? GELUKKIG MET ZIJN KWARTIERMUTS OP, WANT DIE PET HAD HIJ NOOIT VAN ZIJN HOOFD GEKREGEN.

DE HELE OORLOG STOND DE FOTO VAN KONINGIN WILHELMINA IN DE WOONKAMER PROMINENT OP DE BOEKENPLANK TERWIJL DAT DOOR DE BEZETTER VERBODEN WAS. HET HONDJE DAT IK VOOR MIJN ZESDE VERJAARDAG KREEG NOEMDEN WE BEATRIX, ZODAT WE DIE NAAM DE HELE DAG KONDEN ROEPEN.

WIJ WOONDEN OP DE MIDDELBURGSESTRAAT TEGENOVER EEN KLEINE BOERDERIJ WAAR EEN GEZIN WOONDE MET, NET ALS BIJ ONS, TWEE KINDEREN. EEN MEISJE NET ZO OUD ALS MIJN BROER EN EEN JONGEN IETS OUDER DAN IK: BEP EN JANTJE MET HUN VADER PIET EN MOEDER LENA.

VANAF DE EERSTE DAGEN IN ONS SCHELPHENHUUS SPEELDEN JANTJE EN IK MET ELKAAR. WIJ WERDEN ONAFSCHEIDELIJK.

Bij het gezin Barentsen. Jantje en Bep op het paard Pollie

ZIJN VADER, PIET BARENTSEN, WAS GROENTENBOER, EN BRACHT DE GROENTEN MET ZIJN PAARD EN WAGEN NAAR DE KLANTEN. HET PAARD HEETTE POLLY EN JANTJE EN IK BRACHTEN HET NA HET WERK, DRIE KEER IN DE WEEK, ALTIJD SAMEN NAAR DE WEI EVEN BUITEN HET DORP. ZIJN VADER FIETSTE OP ENIGE AFSTAND ACHTER ONS AAN. TERUG ZAT JANTJE OP DE BAGAGEDRAGER EN IK OP DE STANG. ZO GING HET DRIE KEER IN DE WEEK.

Bewaarschool Koudekerke 1941. Jet Stickers, midden recht onder de juf, rechtsboven Jantje Barentsen

JANTJE EN IK SPEELDEN BINNEN OF BUITEN ALTIJD MET ELKAAR. ZATEN SAMEN OP DE KLEUTERSCHOOL EN VERVOLGENS OP DE GROTE SCHOOL. JANTJE OP DE OPENBARE SCHOOL EN IK OP DE CHRISTELIJKE TWEE-MANSSCHOOL. RAAR MAAR WAAR :TWEE SCHOLEN IN ZO'N PIEPKLEIN DORP!

OP EEN DAG VOETBALDEN WIJ EN DE BAL ROLDE IN DE SLOOT. JANTJE ZOCHT EEN STOK EN IK ZOU HEM ERUIT HALEN. MET EEN PLONS KWAM IK IN DE SLOOT TERECHT EN JANTJE TROK ME ERUIT.

EEN ANDERE KEER, SAMEN OP HET PAARD, WILDE POLLY NIET LOPEN, MAAR LIEVER GRAZEN LANGS HET FIETSPAD WAAR WE LIEPEN. JAN KREEG HEM NIET MEER OP GANG EN ZEI DAT IK HEM EEN KLAP MOEST GEVEN OP ZIJN BIL ACHTER MIJ. DE KLAP WAS NIET HARD GENOEG, POLLY BLEEF GRAZEN. "HARDER!", RIEP JAN EN IK SLOEG ZO HARD IK KON. POLLY SCHOOT ERVANDOOR EN JAN EN IK LAGEN IN DE BRANDNETELS!

WE SPEELDEN OORLOG MET PIJL EN BOOG EN KATTENPULT. LEGDEN EEN PAKJE AAN DUN TOUW OP DE STRAAT EN TROKKEN HET WEG TOEN VAN DE OP PAARD EN WAGEN PASSERENDE TWEE MOFFEN ER EEN VAN DE WAGEN SPRONG EN BUKTE OM HET OP TE RAPEN...DAT WAS ECHT LINK, WANT EEN KWAAIE MOF ACHTER ONS AAN.

ONDER LEIDING VAN MIJN 4 JAAR OUDERE BROER SPEELDEN WE MET ZOVEEL MOGELIJK KINDEREN OORLOGJE. JANTJE EN IK WERDEN ALS GEWONDE SLACHTOFFERS HER EN DER GEDROPT OP ALLERLEI PLEKKEN, LATER OPGEHAALD DOOR HET RODE KRUIS EN ENORM VERBONDEN EN GESPALKT.

NA EEN PAAR JAAR, IN 1944, MOESTEN WE VAN DE GEALLIEERDEN, DIE UIT VLIEGTUIGEN HEEL VEEL PAMFLETTEN STROOIDEN, VEILIG ONDERKOMEN ZOEKEN ELDERS OP HET EILAND, WANT WE WOONDEN VLAKBIJ EEN TANKVAL DIE ZEKER MIKPUNT WAS. MIJN OUDERS HAALDEN MIJN BROER EN MIJ MET IEMAND MET EEN PAARD EN WAGEN VAN SCHOOL. DE HOND WAS ERBIJ, MAAR ZE VERGATEN MIJN BEER EN IK KON JANTJE GEEN GEDAG MEER ZEGGEN.

HONDERD DAGEN WAREN WE OP DE VLUCHT OP DIT KLEINE EILAND WAAR NIEMAND AF KON , ONDER DE BESCHIETINGEN EN BOMBARDEMENTEN. DE ZEEDIJKEN MOESTEN KAPOT ZODAT HET EILAND ONDER WATER ZOU LOPEN EN DE MOFFEN VERDRIJVEN, WANT DE SCHELDEMOND MOEST BEVRIJD WORDEN OM O.A. ANTWERPEN TE KUNNEN BEREIKEN.

Mijn vader Jan bij eb. Op de achtergrond de boerderij van Jan de Feijter

DAT IS EEN VERHAAL APART. HET EILAND LIEP ONDER WATER. WIJ VLUCHTTEN VAN HET ENE DORP NAAR HET ANDERE. TELKENS KREGEN WIJ BIJ ANDERE GASTVRIJE MENSEN EEN POOSJE ONDERDAK EN STEEDS ZAT IK WEER EVEN OP EEN ANDERE SCHOOL. SOMS MOCHTEN WE MEE DE KERKTOREN OP OM TE ZIEN HOE VER HET WATER AL GESTEGEN WAS, JE ZAG DE SLOTEN OVERLOPEN. BIJ ELKE BESCHIETING OF BOMBARDEMENT MOESTEN WE IN GATEN IN ACHTERTUINEN: LOOPGRAVEN DIE IEDEREEN GEGRAVEN HAD EN WAAR JE MET EEN PAAR MENSEN IN KON SCHUILEN. TENSLOTTE WAREN WE VIA AAGTEKERKE EN WESTKAPPEL, WAAR VEEL GEHULD EN GESCHREEUWD WERD, WANT DE MENSEN WAREN ELKAAR KWIJT, BELAND IN DOMBURG IN HET VILLAPARK BIJ EEN BEJAARDE ARTISTIEKE MUSICUS IN EEN ANTIEK INTERIEUR, SAMEN MET VEEL ANDERE VLUCHTELINGEN. GROTE PANNEN WARM ETEN ZO VAN HET VUUR, WERDEN OP DE ANTIEKE TAFELTJES MET INGELEGD MOZAIEK GEZET. DE ONTZETTEND AARDIGE MUSICUS LIET HET ALLEMAAL GEBEUREN. OP EEN OCHTEND VLOGEN DE KOGELS DOOR DE KAMER WAAR

WE ZATEN TE ONTBIJTEN. DAARNA LAGEN WE IN DE TUIN ONDER HET BOMBARDEMENT DAT VOLGDE.

VERVOLGENS ZIJN WIJ ONDER DE ZWAARSTE BESCHIETINGEN MET GRANATEN VANUIT ZEE, DOOR DE MANTELING IN OOSTKAPELLE BELAND. LAGEN MET EEN HEEL STEL VLUCHTELINGEN IETS VAN 10 NACHTEN ACHTER ELKAAR IN DE GANG VAN HET HUIS VAN DE DOKTER.

GEWONDEN WERDEN DAAR OOK BINNEN GEBRACHT. DIE BESCHIETINGEN WAREN ALLEEN 'S NACHTS.

DE MOFFEN WILDEN ZICH OVERGEVEN, MAAR NIEMAND KON HET OORLOGSSCHIP BEREIKEN OM TE LATEN WETEN DAT ZE KONDEN STOPPEN MET DE ZWARE BESCHIETINGEN.

MIJN VADER, DIE IN AMERIKA WAS OPGEGROEID, TIKTE SAMEN MET DE BURGEMEESTER EEN ENGELSE BRIEF AAN DE GEZAGVOERDER VAN DE "WARSPITE". DEZE BRIEF WERD DOOR EEN DAPPERE JONGEN IN EEN KANO MET EEN WITTE VLAG VOOROP NAAR HET OORLOGSSCHIP VER OP ZEE GEBRACHT! WAT EEN MOEDIGE HELD WAS DAT!

ONVOORSTELBAAR TOCH...GEWOON GEEN COMMUNICATIE MOGELIJK, OOK NIET OP HET EILAND,

TOEN STAakte HET VUREN EN KWAMEN DE MOFFEN MET HUN HANDEN OP HET HOOFD DE DUINEN UIT HET DORP IN.

Ons gezin, maart 1943, enkele dagen voor het vertrek van Jan naar Berlijn-Potsdam en bestemd als aandenken voor het geval hij niet mocht terugkeren

DE GEALLIEERDEN KWAMEN HET EILAND OP.

KENNELIJK WAS DOORGEGEVEN WAT DE BURGEMEESTER VAN OOSTKAPPELE EN MIJN VADER HADDEN GEDAAN. WIJ KREGEN EEN VOORRECHT WAT ECHT UITZONDERLIJK WAS, WANT DE BEVRIJDERS MOCHTEN ZICH NIET INLATEN MET DE BURGERBEVOLKING.

IN HET GEHEIM, OP EEN AFGESPROKEN TIJDSTIP MOESTEN WE BUITEN DOMBURG STAAN, MET ONZE JONGE HOND EN ZONDER BAGAGE. WAT WE NOG AAN KLEREN HADDEN OVER ELKAAR HEEN AANGETROKKEN. EEN ENORME TANK ZOU ONS OPPIKKEN EN NAAR KOUDEKERKE BRENGEN!

NAAR HUIS! NAAR JANTJE! NAAR POLLY! NAAR MIJN BEER! IK WAS ZO BLIJ!

HET WERD EEN MOEIZAME GEVAARLIJKE TOCHT, WANT DOOR DE STERKE STROMING VAN HET ZEEWATER KWAM DE TANK IN EEN MIJNENVELD TERECHT DAT WAS AFGEZET MET WITTE LINTEN EN MOEST ACHTERUIT ER WEER UIT ZIEN TE KOMEN. MAAR DAT LIEP GOED AF, AL KREGEN WE WEL WATER EN MODDER OVER ONS HEEN. IN MIJN HERINNERING WAS HET EEN GEWONE TANK MET RUPSBANDEN, AAN DE BUITENKANT HEEL HOOG EN VANBINNEN HEEL DIEP. GEEN DUCK. ONZE HOND GING HELEMAAL ONDERIN, LIEP EEN TRAUMA OP EN REIZEN MET HAAR WAS DAARNA NOG 15 JAAR ONMOGELIJK. ZE WERD 17 JAAR. OOK MOEST EEN DEEL VAN DE RIT DOOR DE DUINEN EN OVER HET STRAND WORDEN GEREDEN. MIJ STOPTE EEN SOLDAAAT MET MIJN HOOFD ONDER ZIJN CAPE VAN LINNEN MET GUMMI. TERWIJL HIJ MIJ CHOCOLA VOERDE, OPDAT IK NIET ZIEN ZOU DAT DODE SOLDATEN DAAR LAGEN EN IN HET PRIKKELDRAAD HINGEN..... MIJN BROER HEEFT DAT WEL GEZIEN.

ZO KWAMEN WE TENSLOTTE AAN IN ZOUTELANDE. ZE ZAGEN GEEN KANS ONS VERDER NAAR KOUDEKERKE TE BRENGEN.

WE KLOMMEN UIT DE TANK. IEDEREEN KWAM ER OMHEEN STAAN. OOK MENSEN UIT KOUDEKERKE.

MIJN MOEDER VROEG METEEN HOE HET "OP KOUKERKE" WAS....TOEN VERTELDE IEMAND DAT EEN VERDWAALDE BOM OP HET HUIS VAN DE OPA EN OMA VAN JANTJE WAS GEVALLEN. ZIJ WAREN DAARHEEN GEVLUCHT. JANTJE WAS OP SLAG DOOD, ZIJN OMA OP WEG NAAR HET ZIEKENHUIS IN EEN ROEIBOOT EN ZIJN VADER EEN DAG LATER...

IK HAD EEN ORANJE SJERP OM, TROK DIE AF: "NU IS HET NOOIT MEER FEEST..."

WE KREGEN DAAR IN ZOUTELANDE GASTVRIJ ONDERDAK IN EEN KLEIN HUISJE PROPVOL ONTHEEMDEN.

JANTJE WERD 8 JAAR...

ONVOORSTELBAAR WAS DAT DIE VERDWAALDE BOM VIEL OP 2 NOVEMBER 1944, DE DAG DAT VLISSINGEN WERD BEVRIJD, OP HET HUIS VAN "OBA" EN OPOE KOOLE AAN DE KOUDEKERKSEWEG OF HEETTE HET DAAR VLISSINGSESTRAAT?

OPA KOOLE WAS EEN MARKANTE ZEEUWSE BOER IN KLEDERDRACHT. HIJ STOND OP AANZICHTKAARTEN.

MET DE ZUS VAN JANTJE, BEP VOS-BARENTSEN, HEB IK REGELMATIG CONTACT EN IN HET GASTENBOEK VAN ZEEGAT.NL KON JE LEZEN DAT EEN VRIEND SOMS MET MIJ NAAR VLISSINGEN GING. DAN GING IK NATUURLIJK OOK UITGEBREID NAAR BEP.

EN OOK NAAR DE BEGRAAFPLAATS IN KOUDEKERKE WAAR JANTJE, ZIJN VADER EN ZIJN OMA MET DE OORLOGSSLACHTOFFERS ZIJN BEGRAVEN. ER IS EEN MONUMENT MET HUN NAMEN. EN SINDS EEN PAAR JAAR OP ELK GRAF EEN KLEINE STEEN MET NAAM EN DATA.

OOK MIJN VADER EN MOEDER LIGGEN SINDS DE ZEVENTIGER JAREN OP DIE BEGRAAFPLAATS.

TOT ZOVER MIJN HERINNERING MET HET UITERST OPMERKELIJKE FEIT DAT DE GEZAGVOERDER VAN DE "WARSPITE" ONBEREIKBAAR WAS.

EN DAT DIE VERDWAALDE BOM VRIJWEL DE LAATSTE MOET ZIJN GEWEEST.

* pikant detail: Voor de oorlog kwamen eind 1937 mijn grootouders over uit Amerika voor mijn doop op tweede Kerstdag in de St. Jacobskerk. Bij al het speelgoed dat ze meebrachten zat een grote 1000 stukjes legpuzzel van de "Warspite"!

JET STIKKERS

